

ВІДГУК

офіційного опонента – доктора юридичних наук, професора,
заслуженого діяча науки і техніки України
Дрозда Олексія Юрійовича на дисертацію

Пісоцької Каріни Олександрівни «Адміністративна діяльність
підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України», поданої
на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за
спеціальністю 081 «Право».

Актуальність теми дослідження. Діяльність ювенальних поліцейських викликає інтерес у наукової спільноти. Це обумовлене деякими фактами (обставинами). Діти, згідно з Конвенцією про права дитини, внаслідок їх фізичної і розумової незрілості, потребують спеціальної охорони і піклування, включаючи належний правовий захист як до, так і після народження. Тому державні органи та установи, що здійснюють контроль, захист та профілактичну діяльність серед неповнолітніх перебувають під пильним контролем. Провідну роль в правовому захисті дітей займають і підрозділи Національної поліції України, зокрема підрозділи ювенальної превенції. Основним завданням підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України є профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень.

Тому завданням держави є постійне розширення та поглиблення змісту законодавства у сфері захисту прав дітей, а отже з боку фахівців потребує об'єктивного та комплексного аналізу й огляду нормативної бази, що регулює діяльність ювенальних підрозділів. Саме це і зумовлює необхідність проведення окремого наукового дослідження адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України чому і присвячено наукову роботу Пісоцької К. О.

З урахуванням вивчення дисертації та публікацій автора можна стверджувати, що дисертаційне дослідження Пісоцької К. О. являє собою нове за концептуальним підходом та шляхами його реалізації науковим дослідженням, в якому, спираючись на результати критичного аналізу

превенції.

У результаті проведеного дослідження наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукової задачі, що полягає в удосконаленні правових зasad та процедурних форм адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції з урахуванням сучасного стану розвитку державних правових інститутів, спрямованих на забезпечення гармонізації вітчизняних та європейських зasad в сфері захисту прав дитини.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових фахових виданнях. Основні теоретичні висновки та практичні рекомендації, що містяться у дисертації, викладені у дев'яти публікаціях, серед яких: 5 фахових статей, у тому числі дві з них опубліковані у зарубіжних виданнях, що визнані як фахові з юридичних наук, та включені до міжнародних наукометрических баз, а також у чотирьох тезах доповідей на науково-практических конференціях, що свідчить про достатнє та різностороннє впровадження результатів дослідження.

Дисертаційне дослідження виконане автором самостійно з використанням останніх досягнень теорії конституційного та адміністративного права. Усі сформульовані в ньому положення, висновки та пропозиції обґрунтовані на основі особистих досліджень автора. Автор для аргументації власних положень і висновків використовував напрацювання інших учених, на які обов'язково робилися посилання.

Дисертацію оформлено відповідно до вимог, встановлених МОН України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування і використання. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунттям для подальшого дослідження бути основою для подальших наукових досліджень діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції.

Дискусійні положення дисертаційного дослідження. У цілому позитивно оцінюючи дисертацію Пісоцької К. О. необхідно висловити ряд

превенції з урахуванням сучасного стану розвитку державних правових інститутів, спрямованих на забезпечення гармонізації вітчизняних та європейських зasad в сфері захисту прав дитини.

На особливу увагу заслуговують наступні положення, висновки, рекомендації та пропозиції, викладені в дисертації, які найбільш наочно демонструють її наукову новизну, теоретичну та практичну значущість:

- сформульовано визначення понять «метод переконання підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України», «форми адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України», «заходи адміністративного примусу, які застосовуються уповноваженими посадовими особами підрозділів ювенальної превенції Національної поліції»;
- запропоновано розширити повноваження ювенальної превенції у сфері профілактики ювенальної деліктності шляхом закріплення в чинному законодавстві визначеного переліку адміністративно-правових (примусових) заходів, а також впровадження такого превентивного заходу як оцінка ризиків вчинення адміністративного правопорушення неповнолітніми;
- сформульовано пропозиції щодо удосконалення правових зasad та процедурних форм адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції. Визначено, що одним із напрямів удосконалення діяльності підрозділів ювенальної превенції є необхідність в нормативному закріпленні переліку адміністративно-правових (примусових) заходів, впровадження такого примусового заходу як оцінка ризиків вчинення повторного адміністративного правопорушення неповнолітніми, внесення доповнень до чинних відомчих нормативно-правових актів, а також внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення;
- обґрунтовано необхідність прийняття окремого законодавчого акта у зазначеній сфері правовідносин – Закону України «Про захист прав та інтересів дітей», який би встановлював основні засади діяльності та взаємодії суб'єктів у сфері захисту прав дітей, зокрема підрозділів ювенальної

існуючих наукових напрацювань, чинного законодавства, міжнародного досвіду з позицій науки адміністративного права теоретично обґрунтовано концептуальні положення, які стосуються вирішення проблеми теоретико-правових зasad, застосування форм та методів, удосконалення адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції.

Мета і задачі дисертаційного дослідження сформульовані досить коректно, а цілісність дослідження забезпечується належним структуруванням матеріалу дисертації, яке є досить логічним і таким, що відповідає меті та задачам дисертаційного дослідження.

Належний рівень достовірності та обґрунтованості результатів дисертаційного дослідження Пісоцької К. О. забезпечується використанням всього спектру наукових підходів та методів пізнання складних юридичних явищ, зокрема таких, як, догматичний, статистичний, аналітичний, метод юридичної компаративістики та інші методи пізнання.

Емпіричною базою дослідження склали офіційна статистика, аналітичні довідки за результатами діяльності Національної поліції України, дані власного соціологічного опитування, матеріали опублікованої судової практики.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна.

Більшість наукових положень, рекомендацій та висновків представленого дисертації є належним чином обґрунтованими та достовірними, оскільки обумовлені використанням результатів адміністративної діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України.

Наукова новизна і практична цінність одержаних результатів полягає в тому, що проведене дослідження є однією із перших у вітчизняній юридичній науці спроб визначити основні напрями удосконалення правових зasad та процедурних форм адміністративної діяльності підрозділів ювенальної

зауважень, звернути увагу на твердження, що викликають сумніви та можуть слугувати підґрунтям для дискусії під час її захисту:

1. Дисертантом розпочате дослідження вже після закінчення реформування Національної поліції та підрозділів ювенальної поліції зокрема, тому було б за доцільне спочатку дослідити та порівняти ефективність діяльності підрозділу від їх реформування, наприклад дослідити рівень задоволеності та довіри населення. Це могло б значно покращити пропозиції щодо удосконалення адміністративної діяльності ювенальних підрозділів.

2. Проаналізувавши пропозиції дисертантки щодо внесення змін до законодавства (стор. 95), а саме внесення змін до ст. 255 КУпАП України у частині, що стосується надання повноважень уповноваженим посадовим особам Національної поліції на складання протоколу за невиконання рішення органу опіки та піклування (ч. 5 і ч. 6 ст. 184 КУпАП), бачимо, що автор робить дані висновки проаналізувавши невеликий об'єм судової практики з даної проблематики – всього 3 судові рішення. Вважаємо, що в межах даної проблематики варто було б опрацювати та проаналізувати більший об'єм судових рішень.

3. Дослідження, пов'язане з проблемами, порушеними автором, було б набагато більш цінним, якби включало конкретні наукові дослідження щодо методів діяльності підрозділів ювенальної превенції під час дії правових режимів воєнного чи надзвичайного станів щодо профілактики адміністративних правопорушень. Це дало б можливість значно підвищити загальну цінність авторського повідомлення.

4. Досліджуючи, відповідно до теми дисертації, діяльність підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України, здобувачкою, на мою думку, недостатньо висвітлена така діяльність як: участь в установленні місцезнаходження дитини в разі її безвісного зникнення, провадження діяльності в сфері запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорстокому поводженню з

дітьми, а також взаємодії підрозділів з іншими підрозділами НПУ, органами державної влади та місцевого самоврядування з питань забезпечення прав та законних інтересів дітей.

Втім висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку наукової праці, носять рекомендаційний характер та можуть бути враховані автором в подальших наукових розробках тематики дослідження.

На підставі викладеного, слід резюмувати, що дисертація «**Адміністративна діяльність підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України**» є завершеною самостійною працею, в якій отримано ряд нових науково обґрунтованих теоретичних результатів, теоретичне узагальнення й нове вирішення наукової задачі, що полягає у визначені основних напрямів удосконалення діяльності підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України. Вона відповідає вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року, а її автор – Пісоцька Каріна Олександровна заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент –
начальник відділу докторантурі та ад'юнктурі
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України

Олексій ДРОЗД